

Sygn. akt VII K 406/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 07 października 2015 roku

Sąd Rejonowy w Siedlcach VII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Iwona Więckiewicz

Protokolant: st.sekr. sąd. Agnieszka Kuc

w obecności Prokuratora -----

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 07 października 2015r. w S.

sprawy **T. M.**, syna J. i J. z domu G., urodzonego (...) w S.

oskarżonego o to, że:

w okresie od 21 sierpnia 2014 roku do maja 2015 roku w S. uporczywie uchylał się od ciężącego na nim z mocy ustawy i wyroku Sądu Okręgowego w Siedlcach sygn. akt I C 1103/06 z dnia 10 maja 2007 roku obowiązku alimentacyjnego poprzez nielożenie na utrzymanie córki P. M. w kwocie po 400 zł miesięcznie, czym naraził ją na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych,

tj. o czyn z art. 209 § 1 kk

ORZEKA:

I. oskarżonego **T. M.** uznaje za winnego dokonania zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 209 § 1 kk i za to na podstawie art. 209 § 1 kk wymierza oskarżonemu karę 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności w postaci nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 25 (dwudziestu pięciu) miesięcznie;

II. zwalnia oskarżonego od opłaty oraz pozostałych kosztów sądowych, przejmując te ostatnie na rachunek Skarbu Państwa;

Sygn. akt VII K 406/15

UZASADNIENIE

(na wniosek Prokuratora Rejonowego w Siedlcach w zakresie rozstrzygnięcia co do kary orzeczonej wobec oskarżonego T. M.)

Sąd Rejonowy w Siedlcach VII Wydział Karny wyrokiem z dnia 7 października 2015r. w sprawie VII K 406/15 uznał T. M. za winnego tego że w okresie od 21 sierpnia 2014 roku do maja 2015 roku w S. uporczywie uchylał się od ciężącego na nim z mocy ustawy i wyroku Sądu Okręgowego w Siedlcach sygn. akt I C 1103/06 z dnia 10 maja 2007 roku obowiązku alimentacyjnego poprzez nielożenie na utrzymanie córki P. M. w kwocie 400 zł miesięcznie, czym naraził ją na niemożność zaspokajania podstawowych potrzeb życiowych, tj. dokonania czynu z art. 209 § 1 kk. Oskarżony przypisanego mu przestępstwa dopuścił się umyślnie. Oskarżony doskonale zdawał sobie sprawę, że ciąży na nim z mocy ustawy i wyroku Sądu Okręgowego w Siedlcach I Wydział Cywilny z dnia 10 maja 2007r., sygn. akt I C 1103/06 obowiązek alimentacyjny wobec córki P. M.. Oskarżony nie realizując ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego naraził swą córkę na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych.

Uznając oskarżonego T. M. za winnego przypisanego mu przestępstwa z art. 209 § 1 kk Sąd w całości uwzględnił wniosek Prokuratora złożony w trybie art. 335 § 1 kpk i wymierzył oskarżonemu karę 8 miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 25 godzin miesięcznie.

Przy wymiarze kary oskarżonemu T. M. Sąd kierował się wskazaniem płynącymi z przepisu art. 53 § 1 i § 2 kk mając na uwadze, aby dolegliwość nie przekraczała stopnia winy oskarżonego, a jednocześnie by osiągnęła swoje cele wychowawcze i zapobiegawcze oraz zaspokoila poczucie sprawiedliwości społecznej, a ponadto miał na względzie zasady wymiaru kary ograniczenia wolności przewidziane w Kodeksie karnym.

Orzeczonej wobec oskarżonego kary ograniczenia wolności jest adekwatna do stopnia zawinienia oskarżonego oraz społecznej szkodliwości przestępstwa którego się dopuścił, a które są zdaniem Sądu znaczne. Oskarżony mając pełną świadomość ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego nie podjął żadnych działań aby chociaż częściowo mu sprostać, uparczywie się od niego uchylał. Z drugiej jednak strony należy zauważyć, że oskarżony w okresie objętym zarzutem nie realizował ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego wobec córki z powodu trudnej sytuacji materialnej, której jednak nie starał się w żaden sposób polepszyć.

Kara wymierzona oskarżonemu uwzględnia dotychczasową karalność oskarżonego za przestępstwa. Z danych o karalności wynika, że do tej pory oskarżony był dwukrotnie karany za przestępstwo z art. 209 § 1 kk (k. 67 -68). Pomimo, że oskarżony był już karany za przestępstwo z art. 209 § 1 kk Sąd mając do wyboru karę grzywny, ograniczenia wolności i pozbawienia wolności, zdecydował się na orzeczenie wobec niego kary ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 25 godzin miesięcznie. Oskarżony będąc osobą zdrową, w kwiecie wieku (44 lata), nigdzie nie pracującą i pozostającą na utrzymaniu matki dysponuje dużą ilością wolnego czasu, który będzie mógł spożytkować wykonując w ramach orzeczonej kary pracę na cele społeczne. Orzeczonej kary nie będzie kolidowała z obowiązkami zawodowymi oskarżonego, gdyż nie jest on nigdzie zatrudniony, nadto kara ta ze względu na swoją wysokość i liczbę godzin do przepracowania w miesiącu nie uniemożliwi oskarżonemu podejmowania prac dorywczych oraz poszukiwania stałego zatrudnienia. Ze względu na to, że oskarżony nie pracuje zarobkowo i nie uzyskuje dochodów Sąd uznał, że orzeczenie wobec niego kary grzywny byłoby niecelowe. Z kolei kara pozbawienia wolności byłaby zdaniem Sądu zbyt surowa, a poza tym czasowa izolacja oskarżonego w warunkach zakładu karnego pozbawiłaby go całkowicie możliwości uzyskiwania jakichkolwiek dochodów pozwalających na chociażby częściowe uczynienie zadość ciężącemu na nim obowiązkowi alimentacyjnemu.

Orzeczonej wobec oskarżonego T. M. kary winna podziałać na niego wychowawczo oraz wdrożyć go do przestrzegania porządku prawnego w przyszłości oraz zmobilizować go do realizowania ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego wobec dziecka. Orzeczonej kary nie razi ani łagodnością ani surowością, jest adekwatna i współmierna do wagi przestępstwa dokonanego przez oskarżonego, spełni także swe zadania w zakresie prewencji ogólnej kształtując świadomość prawną społeczeństwa oraz będąc dla niego jasnym sygnałem, że popełniając przestępstwo należy liczyć się z odpowiednią reakcją organów wymiaru sprawiedliwości.

Biorąc pod uwagę sytuację materialną oskarżonego T. M. Sąd na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił go z obowiązku uiszczenia opłaty oraz pozostałych kosztów sądowych, poniesione wydatki przejmując ostatecznie na rachunek Skarbu Państwa.